

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈП СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ - Београд
Јована Ристића 1 - Жиро - рачун
40802-603-0-5021943

Петак 17. мај 2002.

БРОЈ 28

БЕОГРАД

ГОД. XI

Цена овог броја је 110,00 динара.
Претплатна цена на „Службени лист СРЈ“ и
„Службени лист СРЈ - Међународни уговори“ за
2002. годину износи 10.800 динара плус порез на промет

235.

На основу члана 54. став 5. Закона о прелажењу државне границе и кретању у граничном појасу („Службени лист СФРЈ“, бр. 34/79, 56/80 и 53/85) и Службени лист СРЈ“, бр. 28/96), Савезна влада доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ДОЛАСКУ И БОРАВКУ СТРАНИХ ЈАХТИ И СТРАНИХ ЧАМАЦА НАМЕЊЕНИХ РАЗОНОДИ ИЛИ СПОРТУ У ОБАЛНОМ МОРУ, РЕКАМА И ЈЕЗЕРИМА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Члан 1.

У Уредби о доласку и боравку страних јахти и страних чамаца намењених разоноди или спорту у обалном мору, рекама и језерима Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ“, бр. 38/87 и 33/88), у називу, чл. 1, 2, 3, 5, 8, 17. и 18. и у обрасцима који су одштампани уз ову уредбу и чине њен саставни део, речи: „Социјалистичка Федеративна Република Југославија“ у различитим падежима замењују се речима: „Савезна Република Југославија“ у одговарајућим падежима.

Члан 2.

У члану 17. став 1. број: „250.000“ замењује се бројем: „10.000“, а број: „2.250.000“ – бројем: „100.000“.

У ставу 2. број „50.000“ замењује се бројем: „2.100“, а број: „225.000“ – бројем: „21.000“.

Члан 3.

У члану 18. број: „100.000“ замењује се бројем: „2.100“, а број: „900.000“ – бројем: „21.000“.

Члан 4.

У члану 19. број: „50.000“ замењује се бројем: „1.000“, а број: „225.000“ – бројем: „5.000“.

Члан 5.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

Савезна влада

Е. п. бр. 85
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

236.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

УРЕДБУ

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА УРЕДБЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ РАДА ЈЕДИНСТВЕНОГ ДЕВИЗНОГ ТРЖИШТА

Члан 1.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о условима и начину рада јединственог девизног тржишта („Службени лист СРЈ“, бр. 74/2000, 19/2001 и 36/2001).

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

Савезна влада

Е. п. бр. 80
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

237.

На основу члана 30. став 3. и члана 41. став 2. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ“, бр. 30/96 и 59/98), Савезна влада доноси

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ НАКНАДЕ ЗА ОБРАСЦЕ КОЈИ СЕ КОРИСТЕ У ПОСТУПКУ АКРЕДИТОВАЊА, СЕРТИФИКАЦИЈЕ, ИСПИТИВАЊА ПРОИЗВОДА И КОНТРОЛЕ УСАГЛАШЕНОСТИ И ЗА ОБАВЕШТЕЊА, ОДНОСНО УСЛУГЕ САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ

1. Накнада за обрасце које издаје Савезни завод за стандардизацију износи, и то за:

- 1) образац захтева за акредитацију – 85,00 динара;
- 2) образац захтева за издавање сертификата о усаглашености – 85,00 динара;
- 3) образац сертификата о усаглашености – 220,00 динара;
- 4) образац захтева за испитивање производа – 85,00 динара;
- 5) образац извештаја о испитивању производа – 160,00 динара;
- 6) образац захтева за контролу усаглашености – 85,00 динара;
- 7) образац извештаја, односно потврде о контроли усаглашености – 220,00 динара;
- 8) образац захтева за вршења техничког надзора – 85,00 динара;
- 9) образац извештаја о техничком надзору – 220,00 динара;
- 10) образац изјаве о усаглашености – 85,00 динара.

2. Накнаде за обавештења о југословенским стандардима, о страним стандардима (међународним, регионалним и националним), о југословенском техничком пропису, о техничком пропису стране земље, о акредитованим правним лицима, о другим оба-

вештењима из области стандардизације, која се дају на захтев корисника, износе:

- 1) за један час рада – 420,00 динара;
- 2) за рад по једном запису – 280,00 динара.

3. Накнада за достављање радних и других материјала у поступку израде и доношења југословенских стандарда и у поступку израде и доношења техничких и других прописа предвиђених Законом о стандардизацији одређује се према броју страна и износи:

- 1) од 1 до 2 стране – 70,00 динара;
- 2) од 3 до 4 стране – 85,00 динара;
- 3) од 5 до 6 страна – 95,00 динара;
- 4) од 7 до 8 страна – 100,00 динара;
- 5) од 9 до 10 страна – 110,00 динара;
- 6) од 11 до 12 страна – 120,00 динара;
- 7) од 13 до 14 страна – 130,00 динара;
- 8) од 15 до 16 страна – 140,00 динара;
- 9) од 17 до 18 страна – 150,00 динара;
- 10) од 19 до 20 страна – 160,00 динара;
- 11) од 21 до 23 страна – 170,00 динара;
- 12) од 24 до 26 страна – 180,00 динара;
- 13) од 27 до 29 страна – 190,00 динара;
- 14) од 30 до 32 страна – 200,00 динара;
- 15) од 33 до 35 страна – 210,00 динара;
- 16) од 36 до 40 страна – 220,00 динара;
- 17) од 41 до 45 страна – 240,00 динара;
- 18) од 46 до 50 страна – 250,00 динара;
- 19) од 51 до 60 страна – 270,00 динара;
- 20) од 61 до 70 страна – 290,00 динара;
- 21) од 71 до 80 страна – 300,00 динара;
- 22) од 81 до 100 страна – 325,00 динара;
- 23) од 101 до 120 страна – 340,00 динара;
- 24) од 121 до 150 страна – 360,00 динара;
- 25) од 151 до 180 страна – 400,00 динара;
- 26) од 181 до 210 страна – 420,00 динара;
- 27) од 211 до 240 страна – 440,00 динара;
- 28) од 241 до 280 страна – 480,00 динара;
- 29) од 281 до 320 страна – 500,00 динара;
- 30) од 321 до 360 страна – 540,00 динара;
- 31) од 361 до 401 страна – 600,00 динара;
- 32) од 401 до 500 страна – 805,00 динара.

За достављање страних стандарда (међународних, регионалних и националних) и других страних докумената плаћа се накнада коју је Савезни завод за стандардизацију обавезан да плати међународној и регионалној организацији или страни држави.

4. Накнада за техничку помоћ која се пружа на захтев корисника услуге утврђује се уговором Савезног завода за стандардизацију са тим корисником, а обрачунава на основу износа од 2.400,00 динара за један радни дан стручног радника.

5. Накнада за гласила Савезног завода за стандардизацију износи, и то за:

- 1) JUS Билтен
– годишња претплата – 1.960,00 динара;
– појединачна цена (двоброј) – 365,00 динара;
- 2) Каталог JUS стандарда – 3.640,00 динара.

6. Накнада за друге публикације које издаје Савезни завод за стандардизацију обрачунава се према цени југословенских стандарда за исти број страна утврђеној у Одлуци о цени посебних издања југословенских стандарда, увећаној за 20% због квалитетније штампе.

7. Накнада за документа на носачима података (дискете, CD, магнетне траке...) утврђује се у износу од 80% накнаде за штампана документа;

8. Средства из тач. 1. до 7. ове одлуке уплаћују се унапред на посебан рачун Савезног завода за стандардизацију број 40818–845–614. Средства са рачуна из става 1. ове тачке уплаћују се у савезни буџет.

9. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о висини накнаде за обрасце који се користе у поступку акредитовања, сертификације, испитивања производа и контроле

усаглашености и за обавештења, односно услуге Савезног завода за стандардизацију („Службени лист СРЈ”, бр. 17/2001).

10. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 81
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

238.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О ИЗНОСИМА И УСЛОВИМА ИЗНОШЕЊА ЕФЕКТИВНОГ СТРАНОГ НОВЦА ЗА ПЛАЊАЊА У ИНОСТРАНСТВУ И УСЛОВИМА УНОШЕЊА ЕФЕКТИВНОГ СТРАНОГ НОВЦА У ЗЕМЉУ

1. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о износима и условима изношења ефективног страног новца за плаћања у иностранству и условима уношења ефективног страног новца у земљу („Службени лист СРЈ”, бр. 3/98, 20/99 и 54/99).

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 77
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

239.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О ПРОДАЈИ ДЕВИЗА ДОМАЋИМ ФИЗИЧКИМ ЛИЦИМА

1. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о продаји девиза домаћим физичким лицима („Службени лист СРЈ”, бр. 62/95).

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 78
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

240.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА ПОД КОЈИМА СЕ МОЖЕ ОДОБРИТИ ДРЖАЊЕ ДЕВИЗА НА РАЧУНУ У ИНОСТРАНСТВУ

1. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о условима под којима се може одобрити држање девиза на рачуну у иностранству („Службени лист СРЈ”, бр. 28/95, 7/98 и 59/2001).

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 79
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

241.

На основу члана 6. Уредбе о Савезној јавној установи за уређивање и одржавање поморских пловних путева („Службени лист СРЈ”, бр. 20/98), Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ О ПОСЛОВАЊУ ЗА 2001. ГОДИНУ САВЕЗНЕ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ЗА УРЕЂИВАЊЕ И ОДРЖАВАЊЕ ПОМОРСКИХ ПЛОВНИХ ПУТЕВА

Даје се сагласност на Извештај о пословању за 2001. годину Савезне јавне установе за уређивање и одржавање поморских пловних путева.

Савезна влада

Е. п. бр. 82
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

242.

На основу члана 6. Уредбе о Савезној јавној установи за уређивање и одржавање поморских пловних путева („Службени лист СРЈ”, бр. 20/98), Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОКВИРНИ ПРОГРАМ РАДА ЗА ПЕРИОД 2002 - 2005. ГОДИНЕ САВЕЗНЕ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ЗА УРЕЂИВАЊЕ И ОДРЖАВАЊЕ ПОМОРСКИХ ПЛОВНИХ ПУТЕВА

Даје се сагласност на Оквирни програм рада за период 2002 – 2005. године Савезне јавне установе за уређивање и одржавање поморских пловних путева.

Савезна влада

Е. п. бр. 83
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

243.

На основу члана 11. став 4. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96 и 59/98), Савезна влада доноси

О Д Л У К У

О ЦЕНИ ПОСЕБНИХ ИЗДАЊА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ СТАНДАРДА

1. Цена посебних издања југословенских стандарда одређује се према броју страна и износи:

- 1) од 1 до 2 стране – 95,00 динара;
- 2) од 3 до 4 стране – 120,00 динара;
- 3) од 5 до 6 стране – 145,00 динара;
- 4) од 7 до 8 страна – 165,00 динара;
- 5) од 9 до 10 страна – 190,00 динара;
- 6) од 11 до 12 страна – 210,00 динара;
- 7) од 13 до 14 страна – 235,00 динара;
- 8) од 15 до 16 страна – 260,00 динара;
- 9) од 17 до 18 страна – 290,00 динара;

- 10) од 19 до 20 страна – 310,00 динара;
- 11) од 21 до 25 страна – 350,00 динара;
- 12) од 26 до 30 страна – 385,00 динара;
- 13) од 31 до 35 страна – 425,00 динара;
- 14) од 36 до 40 страна – 460,00 динара;
- 15) од 41 до 50 страна – 515,00 динара;
- 16) од 51 до 60 страна – 560,00 динара;
- 17) од 61 до 70 страна – 600,00 динара;
- 18) од 71 до 80 страна – 655,00 динара;
- 19) од 81 до 100 страна – 710,00 динара;
- 20) од 101 до 120 страна – 765,00 динара;
- 21) од 121 до 140 страна – 815,00 динара;
- 22) од 141 до 160 страна – 875,00 динара;
- 23) од 161 до 180 страна – 925,00 динара;
- 24) од 181 до 200 страна – 980,00 динара;
- 25) од 201 до 250 страна – 1.135,00 динара;
- 26) од 251 до 300 страна – 1.300,00 динара;
- 27) од 301 до 350 страна – 1.455,00 динара;
- 28) од 351 до 400 страна – 1.610,00 динара;
- 29) од 401 до 450 страна – 1.770,00 динара;
- 30) од 451 до 550 страна – 1.930,00 динара;
- 31) од 551 до 650 страна – 2.085,00 динара;
- 32) од 651 до 750 страна – 2.240,00 динара;
- 33) од 751 до 1000 страна – 2.750,00 динара.

2. Средства из тачке 1. ове одлуке уплаћују се унапред на посебан рачун Савезног завода за стандардизацију број 40818-845-0-614.

Средства са рачуна из става 1. ове тачке уплаћују се у савезни буџет.

3. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о цени посебних издања југословенских стандарда („Службени лист СРЈ”, бр. 17/2001).

4. Ова одлука ступа на снагу осмог дана о дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 84
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

244.

На основу члана 43. став 2. Закона о производњи и промету лекова („Службени лист СРЈ”, бр. 18/93), савезни секретар за рад, здравство и социјално старање прописује

П Р А В И Л Н И К

О ЈЕДИНСТВЕНИМ ПАРАМЕТРИМА ЗА КЛАСИФИКАЦИЈУ И НОМЕНКЛАТУРУ ЛЕКОВА

Члан 1.

Овим правилником прописују се јединствени параметри за класификацију и номенклатуру лекова и начин њиховог одређивања у складу са анатомско-терапијско-хемијском поделом лекова (у даљем тексту: АТЦ (АТС) класификација) ради увођења јединственог обележавања лекова и функционисања фармацеутског информационог система.

Члан 2.

Јединствени параметри за класификацију и номенклатуру лекова односе се на основна обележја која идентификују лек (Интернационални Незаштићени назив лека – ИНН (INN), фармацеутска формулација, доза и обележавање по систему мерних јединица – СИ (SI)).

Члан 3.

АТЦ (АТС) класификација лекова се заснива на коду од седам словно-бројчаних знакова, којима се дефинише Интернационални Незаштићени Назив ИНН (INN) лека, односно комбинација лека.

Седам словно-бројчаних знакова чине пет нивоа класификације лекова.

Члан 4.

Први ниво класификације лекова је анатомски и означен је великим латиничним словом и у њега је сврстано 14 анатомских група лекова према систему органа на који делују, и то:

- A – алиментарни тракт и метаболизам
(лекови за лечење болести дигестивног система и метаболизма);
- B – крв и крвотворни органи
(лекови за лечење болести крви и крвотворних органа);
- C – кардиоваскуларни систем
(лекови који делују на кардиоваскуларни систем);
- D – дерматологици
(лекови за лечење болести коже и поткожног ткива);
- G – генитоуринарни систем и полни органи
(лекови за лечење генитоуринарног система и полни хормони);
- H – хормони за системску примену, искључујући полне хормоне;
- J – општи антиинфективни лекови за системску примену;
- L – активнеопластици и имуномодулатори;
- M – мишићно-косни систем
(лекови за болести мишићно-косног система);
- N – нервни систем
лекови који делују на нервни систем;
- P – антипаразитни производи, инсектициди и средства за заштиту од инсеката;
- R – респираторни систем
лекови за лечење болести респираторног система;
- S – сензорни органи
лекови који делују на око и ухо;
- V – остало.

Члан 5.

Други ниво класификације ближе одређује главну терапеутску групу и означен је са два арапска броја.

Члан 6.

Трећи ниво класификације ближе одређује терапијско фармаколошку подгрупу и означен је латиничним словом.

Члан 7.

Четврти ниво класификације одређује терапијско фармаколошку хемијску подгрупу и означен је латиничним словом.

Члан 8.

Пети ниво класификације одређује подгрупу за хемијску супстанцу и означен је са два арапска броја.

Члан 9.

У поступку издавања одобрења за стављање лека у промет вршиће се означавање по АТЦ (АТС) класификацији, као и у поступку обнове одобрења за стављање лека у промет.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Бр.: 3/1-02-001-2002-1
8. маја 2002. године
Београд

По овлашћењу председника
Савезне владе
Милош Кнежевић, с. р.

245.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

П Р А В И Л Н И К

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДРЕДАБА ПОД 1, 6, 8, 10, 11 И 12 ЧЛАНА 1. ПРАВИЛНИКА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ОЗНАКЕ НА КОЛОВОЗУ

Члан 1.

Престају да важе одредбе под 1, 6, 8, 10, 11 и 12 члана 1. Правилника о југословенским стандардима за ознаке на коловозу („Службени лист СФРЈ”, бр. 17/80), којима су прописани југословенски стандарди, и то:

1) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Дефиниција и подела _____	JUS U.S4.221
6) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Косници и граничници _____	JUS U.S4.226
8) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Прелази бицикличке стазе _____	JUS U.S4.228
10) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Поља за усмеравање саобраћаја _____	JUS U.S4.230
11) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Линије усмеравања _____	JUS U.S4.231
12) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Натписи _____	JUS U.S4.232

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Р бр. 5/2-01-1/18
29. априла 2002. године
Београд

Директор
Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

246.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

П Р А В И Л Н И К

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДРЕДАБА ПОД 1, 3, 5 И 6 ЧЛАНА 1. ПРАВИЛНИКА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ОЗНАКЕ НА КОЛОВОЗУ

Члан 1.

Престају да важе одредбе под 1, 3, 5 и 6 члана 1. Правилника о југословенским стандардима за ознаке на коловозу („Службени лист СФРЈ”, бр. 36/91), којима су прописани југословенски стандарди, и то:

1) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Неиспрекидане линије _____	JUS U.S4.222
3) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Удвојене линије _____	JUS U.S4.224
5) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Стрелице _____	JUS U.S4.229
6) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Означавање саобраћајних површина за посебне намене _____	JUS U.S4.233

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Р бр. 5/2-01-1/19
29. априла 2002. године
Београд

Директор
Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

247.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

П Р А В И Л Н И К**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ПРАВИЛНИКА О ЈУГОСЛОВЕНСКОМ СТАНДАРДУ ЗА ОЗНАКЕ НА КОЛОВОЗУ**

Члан 1.

Правилник о југословенском стандарду за ознаке на коловозу („Службени лист СФРЈ”, бр. 27/89), престаје да важи.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Р бр. 5/2-01-1/20

29. априла 2002. године
Београд

Директор

Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

248.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

П Р А В И Л Н И К**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ПРАВИЛНИКА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ТЕХНИЧКУ ОПРЕМУ ЈАВНИХ ПУТЕВА**

Члан 1.

Правилник о југословенским стандардима за техничку опрему јавних путева („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/87), престаје да важи.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Р бр. 5/2-01-1/22

29. априла 2002. године
Београд

Директор

Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

249.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

П Р А В И Л Н И К**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ПРАВИЛНИКА О ЈУГОСЛОВЕНСКОМ СТАНДАРДУ ЗА ТЕХНИЧКУ ОПРЕМУ ЈАВНИХ ПУТЕВА**

Члан 1.

Правилник о југословенском стандарду за техничку опрему јавних путева („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/87), престаје да важи.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Р бр. 5/2-01-1/23

29. априла 2002. године
Београд

Директор

Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

250.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију доноси

Р Е Ш Е Њ Е**О УТВРЂИВАЊУ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ СТАНДАРДА ЗА ТЕХНИЧКУ ОПРЕМУ ЈАВНИХ ПУТЕВА**

1. Утврђују се југословенски стандарди за техничку опрему јавних путева:

1) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Технички услови _____	JUS U.S4.102
2) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Термини и класификације _____	JUS U.S4.106
3) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Технички услови за постављање _____	JUS U.S4.112

2. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења објављени су у посебном издању Савезног завода за стандардизацију.

3. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења замењују југословенске стандарде, и то:

1) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Технички услови _____	JUS U.S4.102
2) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Термини и класификације _____	JUS U.S4.106
3) Техничка опрема јавних путева. Заштитна жичана ограда. Технички услови за постављање _____	JUS U.S4.112

Р бр. 5/2-01-1/21

29. априла 2002. године
Београд

Директор

Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

251.

На основу члана 4. став 1. и члана 11. Закона о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), директор Савезног завода за стандардизацију доноси

Р Е Ш Е Њ Е**О УТВРЂИВАЊУ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ СТАНДАРДА ЗА ОЗНАКЕ НА КОЛОВОЗУ**

1. Утврђују се југословенски стандарди за ознаке на коловозу:

1) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Дефиниција и подела _____	JUS U.S4.221
2) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Неисприкидане линије _____	JUS U.S4.222
3) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Удвојене линије _____	JUS U.S4.224
4) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Косници и граничници _____	JUS U.S4.226
5) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Прелази бицикличке стазе _____	JUS U.S4.228
6) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Стрелице _____	JUS U.S4.229
7) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Поља за усмеравање саобраћаја _____	JUS U.S4.230
8) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Линије усмеравања _____	JUS U.S4.231
9) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Натписи _____	JUS U.S4.232
10) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Означивање саобраћајних површина за посебне намене _____	JUS U.S4.233
11) Ознаке на коловозу. Класификација, термини и дефиниције _____	JUS U.Z2.220

2. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења објављени су у посебном издању Савезног завода за стандардизацију.

3. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења замењују југословенске стандарде, и то:

1) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Дефиниција и подела	JUS U.S4.221
2) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Неиспрекидане линије	JUS U.S4.222
3) Ознаке на коловозу. Уздужне ознаке. Удвојене линије	JUS U.S4.224
4) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Косници и граничници	JUS U.S4.226
5) Ознаке на коловозу. Попречне ознаке. Прелази бициклическе стазе	JUS U.S4.228
6) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Стрелице	JUS U.S4.229
7) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Поља за усмеравање саобраћаја	JUS U.S4.230
8) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Линије усмеравања	JUS U.S4.231
9) Ознаке на коловозу. Остале ознаке. Натписи	JUS U.S4.232
10) Ознаке на коловозу. Означивање саобраћајних површина на посебне намене	JUS U.S4.233
11) Ознаке на коловозу. Класификација, термини и дефиниције	JUS U.S2.220

Р бр. 5/2-01-1/17

29. априла 2001. године
Београд

Директор
Савезног завода за стандардизацију
Бранко Мијовић, с. р.

252.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ ЗАКОНИТОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 72. СТАВ 2. И ЧЛАНА 80. СТАТУТА ДРУШТВЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ХИП-АЗОТАРА”, ПАНЧЕВО

1. Савезни уставни Суд, поводом иницијативе Независног синдиката Друштвеног предузећа „ХИП-Азотара” Панчево, покренуо је, решењем Ш У број 94/99 од 14. марта 2001. године, поступак за оцењивање сагласности одредаба члана 72. став 2. и члана 80. Статута друштвеног предузећа „ХИП-Азотара”, Панчево, од 15. априла 1998. године, са Законом о предузећима („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96, 33/96, 29/97, 59/98, 74/99 и 9/2000), Законом о основама радних односа („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96); Законом о основама заштите животне средине („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98) и Законом о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93).

2. Спорним одредбама наведеног статута прописано је да је свако лице које својом кривицом угрози радну и животну околину дужно да плати паушалну штету коју својом одлуком одређује генерални директор (члан 72. став 2) и да генерални директор предузећа, именован одлуком радничког савета дана 12. новембра 1997. године, наставља са радом до истека мандата и да ће се одредбе тог статута о избору генералног директора примењивати по престанку мандата генералном директору, изабраном 12. новембра 1997. године, а најкасније од 12. новембра 2001. године (члан 80).

3. Друштвено предузеће „ХИП-Азотара”, у одговору на решење Савезног уставног суда о покретању поступка за оцењивање законитости одредаба члана 72. став 2. и члана 80. Статута тог предузећа, истакао је да прихвата разлоге у решењу о покретању поступка за оцену законитости тих одредаба Статута.

4. Одредбом члана 74. став 1. Устава Савезне Републике Југославије утврђено је да се предузећа и други облици организовања за обављање делатности или услуга оснивају, организују и повежу слободно и самостално у складу са савезним законом.

Одредбама члана 77. став 1. тач. 2), 4) и 5) Устава Савезне Републике Југославије утврђено је да Савезна Република Југославија, преко својих органа, утврђује политику, доноси и извршава савезне законе, друге прописе и опште акте, обезбеђује уставној судској заштити, поред осталог, и у областима, односно пи-

тањима правног положаја предузећа и других привредних субјеката, основа заштите животне средине, облигационих и основних радних односа.

4.1. Одредбама члана 442. Закона о предузећима прописано је да постојећа предузећа, даном ступања на снагу тог закона, настављају да раде на начин и под условима под којима су уписани у регистар (став 1) и да су предузећа дужна да ускладе своје опште акте са одредбама овог закона до 30. јуна 2000. године (став 3).

Одредбама члана 61. тога закона прописано је да скупштина доноси статут и бира и опозива чланова управног одбора, председника и чланове надзорног одбора, ревизора и ликвидатора и одређује им примања, односно накнаду, а одредбама члана 62. да управни одбор бира председника управног одбора из својих редова и поставља и разрешава директора.

Одредбама члана 62. Закона о основама радних односа прописано је да је запослени одговоран за штету коју је на раду или у вези с радом, намерно или крајњом непажњом, проузроковао послодавцу (став 1); да постојање штете, њену висину, околности под којима је настала, ко је штету проузроковао и како се надокнађује, утврђује посебна комисија коју образује директор (став 6); да у случају ако се накнада штете не оствари у складу са одредбом става 6. овог члана, о штети одлучује надлежни суд (став 7) и да је запослени који је у раду или у вези с радом намерно или крајњом непажњом проузроковао штету трећем лицу, а коју је накнадио послодавац, дужан да послодавцу накнади износ исплаћене штете.

Одредбама члана 45. Општег колективног уговора („Службени гласник Републике Србије”, бр. 22/97, 21/98, 53/99, 12/2000 и 31/2001) прописано је да постојање штете, околности под којима је она настала, њихову висину, односно паушални износ штете и ко је штету проузроковао, утврђује посебна комисија коју образује директор; да ако је запослени у таквом материјалном стању да би га исплата накнадне штете довела у тежак материјални положај, послодавац може висину накнаде штете да смањи у складу са посебним, односно појединачним колективним уговором, а у случају када се накнада штете коју проузрокује запослени утврђује у паушалном износу, полази се од утицаја штете на процес рада, извршавања радних обавеза запосленог и обавеза послодавца, као и од материјалног стања запосленог.

Одредбом члана 158. Закона о облигационим односима прописано је да кривица постоји када је штетник проузроковао штету, намерно или непажњом, а одредбама члана 170. тога закона да за штету коју запослени у раду или у вези са радом проузрокује трећем лицу одговара предузеће у коме је запослени радио у тренутку проузроковања штете, осим ако докаже да је запослени у датим околностима поступио онако како је требало (став 1) и да оштећеник има право да захтева накнаду штете и непосредно од радника, ако је штету проузроковао намерно (став 2).

Одредбама Закона о основама заштите животне средине („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98) прописано је да су у остваривању заштите животне средине, државни органи, предузећа и друга правна и физичка лица одговорна за стање животне средине, у складу са законом (члан 2); да се загађивање животне средине спречава на месту настајања, а ако одређени захвати представљају ризик или опасност за животну средину, предузимају се мере за њихово спречавање или ограничавање (члан 5) и да се заштита животне средине остварује спровођењем техничких и других прописа, односно стандарда за производе, процесе и услуге, као и других мера заштите животне средине (члан 7), а одредбом члана 36. тога закона да је правно, односно физичко лице које проузрокује прекогранично загађивање животне средине, дужно да одмах предузме мере за отклањање загађења и спречавање даљег негативног деловања на животну средину и да је дужно да сноси све трошкове у вези са предузимањем мера за уклањање опасности од загађења, у складу са законом.

Законом о заштити животне средине („Службени гласник Републике Србије”, бр. 66/91, 83/92, 53/93, 67/93, 48/94, 44/95 и 53/95) прописано је да је предузеће дужно да води податке о врстама и количинама опасних и штетних материја које користи у вршењу одређених делатности, као опасних и штетних и отпадних материја које испушта, односно одлаже у воду, ваздух и земљиште, на

прописан начин и да те податке доставља надлежним органима (став 2. члана 6); да је предузеће које производи, прерађује, врши превоз, промет, складиштење, одлагање и чување опасних материја, дужно да у складу са законом организује и спроводи превентивне и друге мера заштите животне средине од опасних материја и да у складу са проценом могуће угрожености обезбеди организацију поступка и ангажовање људи и средстава у случају удеса (члан 84. став 1. тачка 2) и да је предузеће, које својом делатношћу може да угрози животну средину, односно здравље људи опасним материјама, дужно да се осигура код организације за осигурање од одговорности за штете проузроковане таквом делатношћу (члан 87).

4.2. Савезни уставни суд, полазећи од изложеног, сматра да одредба Статута која предвиђа да свако одговара у случају да својом кривицом, што значи и обичном непажњом, угрози животну околину и која предвиђа дужност да плати штету у паушалном износу, коју утврђује директор, није сагласна са савезним законом. Накнаду штете трећем лицу или околини која настане од опасне ствари и опасне делатности, у складу са законом, накнађује послодавац у износу који утврђује суд са правом да тај износ од радника регресира, осим у случају обичне непажње.

Наиме, запослени је одговоран за штету коју на раду или у вези са радом, намерно или крајњом непажњом, проузрокује послодавцу, под условима да не постоје разлози за њено искључење. Дакле, материјална одговорност радника заснива се на кривици, али не и у свим степенима њеног испољавања, него само у намери и крајњом непажњи, што значи да је штета на раду или у вези са радом проузрокована намерно ако је запослени био свестан да његова радња може послодавцу проузроковати штету и ако је хтео њено наступање, док крајња непажња постоји кад запослени у одређеној ситуацији није испољавао ни минимум потребне пажње.

По схватању Суда, из изложеног произлази да се критеријуми и поступак процене штете која је настала под одређеним околностима, на раду и у вези са радом, уређује и појединачним колективним уговором, у складу са одредбом члана 122. републичког Закона о радним односима, односно општим актом послодавца, с тим што одређена правила поступка, која су утврђена законом, не могу бити искључена. Међутим, и закон и општи колективни уговор прописују да паушални износ штете и њеног починиоца, утврђује посебна комисија коју образује директор, док према оспореној одредби члана 72. став 2. Статута, такву паушалну штету, ако радник својом кривицом угрози радну околину, одређује генерални директор својом одлуком, због чега се основано поставља питање сагласности наведене одредбе у том делу, са Законом о основама радних односа.

Наиме, према наведеним одредбама савезног закона, за штету коју запослени у раду или у вези са радом проузрокује трећем лицу, одговара предузеће у коме је запослени радио у тренутку проузроковања штете, а за штету насталу од опасне ствари одговара њен ималац, а од опасне делатности одговара лице које се њом бави. Стога, штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу, сматра се да потиче од ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете. Дакле, за штету од ствари или делатности, од којих потиче повећана опасност штете за околину, одговара се без обзира на кривицу (објективна одговорност).

Такође, код штете учињене трећем лицу, односно околини, која је настала од опасне ствари или опасне делатности, не утврђује се никада у паушалном износу, већ интегрална накнада штете у целини. Јер, према одредбама члана 185. Закона о облигационим односима, одговорно лице дужно је да успостави стање које је било пре него што је штета настала, а кад успостављање ранијег стања није могуће, или кад суд сматра да није нужно да то учини одговорно лице, суд ће одредити да оно исплати оштећенику одговарајућу своту новца на име накнаде штете, односно суд ће досудити оштећенику накнаду у новцу кад он то захтева, изузев ако околности датог случаја оправдавају успостављање ранијег стања. Дакле, за учињену штету трећем лицу, односно околини, која потиче од опасне ствари или опасне делатности,

одговара послодавац, тј. предузеће по принципу објективне одговорности. Висину штете и околности под којима је таква штета настала утврђује суд, а право послодавца према запосленом да захтева накнаду плаћеног износа остварује се у складу са законом и послодавац се не може регресирати ако је запослени учинио штету услед обичне непажње.

4.3. По оцени Савезног уставног суда, одредбе члана 80. Статута, којима је прописано да директор изабран пре усаглашавања Статута са законом, остаје на тој функцији до краја мандата на коју је изабран, којом се одлаже примена одредаба Статута о избору генералног директора до истека мандата функције на коју је изабран пре усаглашавања Статута са Законом о предузећима, нису сагласне са савезним законом. Наиме, одредбом члана 69. тога закона прописано је да се представници власника, односно друштвеног капитала у скупштини, чланови управе и извршног одбора директора и чланови надзорног одбора бирају на време одређено оснивачким актом, односно статутом, које не може бити дуже од пет година, уз могућност поновног избора, док је одредбама члана 442. став 3. Закона прописано да су предузећа дужна да ускладе своје опште акте са одредбама тог закона до 30. јуна 2000. године.

5. Савезни уставни суд, на основу члана 124. став 1. тачка 3) Устава Савезне Републике Југославије, члана 68. став 1. тачка 3) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), на седници одржаној 27. марта 2002. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да одредбе члана 72. став 2. и члана 80. Статута Друштвеног предузећа „ХИП-Азотара”, Панчево, од 15. априла 1998. године, нису сагласне са Законом о предузећима („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96, 3/96, 29/97, 58/98, 74/99 и 4/2000), Законом о основама радних односа („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96), Законом о основама заштите животне средине („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98) и Законом о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93).

Савезни уставни суд донео је ову одлуку у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић, и судије – Милорад Гогић, проф. др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

Ш У број 94/99
27. марта 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с.р.

253.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ПРАВИЛНИКА О СТАМБЕНИМ ОДНОСИМА АПОТЕКЕ ЗРЕЊАНИН ИЗ ЗРЕЊАНИНА

1. Савезни уставни суд, поводом иницијативе Ксионжик Гордане из Елемира, покренуо је поступак за оцењивање сагласности Правилника о стамбеним односима Апотеке Зрењанин из Зрењанина, од 28. јула 2000. године са Уставом СРЈ и доставио решење о покретању поступка на одговор Управном одбору Апотеке Зрењанин, као доносиоцу акта.

У одговору се наводи да Управни одбор Апотеке Зрењанин, у садашњем саставу, није учествовао у доношењу оспореног правилника и да је покренут поступак за његову измену и допуну.

2. Оспореним правилником, између осталог, прописано је да је Комисија која спроводи поступак конкурса дужна да се придржава следећих критеријума: стамбених прилика (запослени без стана, односно подстанар, запослени који станује код члана породичног домаћинства, односно запослени са неоговарајућим станом); сложености и одговорности послова које запослени обавља; укупног радног стажа запосленог; броја чланова породичног домаћинства; доприноса и односа према раду; социјалних и здравствених прилика запосленог и чланова уже породице; да на основу Одлуке Управног одбора Комисија расписује конкурс

за доделу зајма за решавање стамбених потреба, према условима које одреди Управни одбор; да Одлуку о давању стана у закуп доноси Управни одбор Апотеке на основу предлога Комисије по расписаном конкурс, да конкурс спроводи Комисија која се образује посебним решењем Управног одбора; да Управни одбор може одлучити да се стан додели у закуп без расписивања конкурса.

3. Одредбом члана 20. ст. 1. и 2. Устава СРЈ утврђено је да су грађани једнаки без обзира на националну припадност, расу, пол, језик, веру, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање и друго лично својство и да су сви пред законом једнаки.

Одредбом члана 47. Закона о становању („Службени гласник Републике Србије”, бр. 50/92, 76/92, 84/92, 33/93, 46/94, 44/95, 16/97, 46/98 и 26/2000), прописано је да предузећа и установе могу, у складу са својим општим актом, односно прописом о решавању стамбених потреба, да дају станове у закуп на неодређено време запосленим лицима. Из тога произлази да лица која располажу становама и дају их на коришћење запосленима, то чине на начин и под условима утврђеним њиховим општим актом, у складу са републичким законом.

Прописивање наведених критеријума подразумева и прописивање њихових мерила на основу којих се утврђује редослед (ред првенства) за решавање стамбених потреба запослених.

Међутим, будући да оспореним правилником нису вредновани критеријуми, односно нису одређени бодови које запослени остварује по тим критеријумима, Савезни уставни суд је оценио да су подносиоци захтева за решавање стамбених потреба на основу оспореног правилника међусобно доведени у неједнак положај, имајући у виду да се ред првенства за решавање стамбених потреба утврђује по слободној оцени, односно на основу успостављених критеријума који нису вредновани.

На основу оспореног правилника, подносиоци захтева за решавање стамбених питања немају, у суштини, могућност да пред надлежним органом остваре правну заштиту законом утврђеног права на доделу стана у закуп, или доделу стамбеног зајма у складу са прописаним критеријумима. Ово због тога, што надлежни орган заштите нема могућност да обезбеди правилност примене тих критеријума, будући да они нису вредновани, па, према томе, ни могућност да се обезбеди принцип законитости у поступку одлучивања о наведеном праву запослених.

По оцени Суда, такав начин слободне оцене утврђивања редоследа поднетих захтева, доводи у питање могућност стварне контроле законитости поступка заштите права запослених у решавању стамбених потреба.

На основу свега наведеног, Савезни уставни суд је оценио да оспорени правилник није сагласан са Уставом СРЈ.

4. Савезни уставни суд, на основу одредбе члана 124. став 1. тачка 2) Устава СРЈ и одредаба члана 68. став 1. тачка 2) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), на седници одржаној 27. марта 2002. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да Правилник о стамбеним односима Апотеке Зрењанин из Зрењанина, од 28. јула 2000. године, није сагласан са Уставом СРЈ.

Савезни уставни суд донео је ову одлуку у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић и судије – Милорад Гогић, проф. др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

Ш У број 14/2001
27. марта 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

254.

Савезни уставни суд, на седници одржаној 27. марта 2002. године, размотрио је уставну жалбу Касалица Македонке из Подгорице, коју заступа адвокат Жељко Бралећић из Подгорице, од 19. јула 2001. године, и на основу одредбе члана 124. став 1. тачка 6), члана 128. Устава СРЈ и члана 39. ст. 1. и 2. и члана 68. тачка 6) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), донео је следећу

О Д Л У К У

Уставна жалба се усваја.

Поништава се Решење Војне поште 1313 Београд, број 1323-8/99 од 12. јуна 2001. године.

Налаже се Војној пошти 1313 Београд да у поновљеном поступку донесе управни акт у складу са Законом о општем управном поступку.

Образложење

1. Касалица Македонка из Подгорице, коју заступа адвокат Жељко Балетић из Подгорице, поднела је, благовремено, Савезном уставном суду уставну жалбу против Решења Војне поште 1313 Београд, број 1323-8/99 од 12. јуна 2001. године, којим је поништено коначно и извршно решење о додели службеног стана подносиоцу уставне жалбе, број 1323-3/99, од 15. маја 2001. године. Како исто садржи правну поуку да се у предметном случају ради о коначном решењу које представља акт располагања и да се против истог не може улагати жалба, нити водити управни спор, подносилац уставне жалбе сматра да су јој оспореним решењем повређене слобода и права човека и грађанина утврђена одредбама члана 26. и члана 31. став 1. Устава СРЈ.

2. Одредбама члана 26. Устава СРЈ утврђено је да свако има право на једнаку заштиту својих права у законом утврђеном поступку и да се сваком јамчи право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се решава о његовом праву или на закону заснованом интересу.

Одредбом члана 65. став 1. Устава СРЈ утврђено је да је свако дужан да се придржава устава, закона и других прописа и општих аката, а одредбом члана 67. став 4. да слобода и права призната и зајемчена Уставом СРЈ уживају судску заштиту.

Одредбом члана 118. став 2. Устава СРЈ утврђено је да државни органи могу решавати о правима и обавезама физичких и правних лица или, на основу закона, примењивати мере принуде и ограничења само у законом прописаном поступку.

Устав СРЈ у члану 124. став 1. тачка 6) утврђује да Савезни уставни суд одлучује о уставним жалбама због повреде појединачним актом или радњом слобода и права човека и грађанина утврђеним тим Уставом, а у члану 128. да Савезни уставни суд одлучује о уставној жалби када није обезбеђена друга правна заштита.

Одредбом члана 138. Устава СРЈ утврђено је да су војни судови независни и суде на основу савезних закона.

Одредбама Закона о војним судовима („Службени лист СРЈ”, бр. 11/95, 1/96 и 74/99) прописано је да војни судови суде у управним споровима против управних аката војних органа, као и против управних аката других органа ако је то савезним законом прописано (члан 9. став 3); да Врховни војни суд одлучује у управним споровима, у првом и последњем степену, против управних аката војних органа, као и против управних аката других савезних органа и савезних организација, ако је то савезним законом одређено (члан 19. став 3).

Одредбом члана 6. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ”, бр. 46/96) прописано је да се управни спор може водити само против управног акта и да је управни акт правни акт којим државни орган решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица у управној ствари, одредбом члана 7. став 2. да се управни спор може покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку, а одредбом члана 10. став 1, између осталог, прописано је да се управни акт може побити ако у акту није или није правилно примењен закон, други пропис или општи акт.

Одредбама члана 200. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/2001) прописано је да се упутством о правном средству странка обавештава да ли против решења може изјавити жалбу или покренути управни спор или други поступак пред судом (став 1); међутим, кад је у решењу дато погрешно упутство, странка може поступити по важећим прописима или по упутству. Странка која поступи по погрешном упутству, не може због тога трпети штетне последице (став 4), и кад је против решења могуће изјавити жалбу, а странка је погрешно упућена да против тог решења нема места жалби или да се против њега може покренути управни спор, рок за жалбу тече од дана достављања решења суда којим је тужба одбачена као недопуштена, ако странка није пре тога поднела жалбу надлежном органу (став 6).

3. Оспорено решење Војне поште 1313 Београд, број 1323-8/99 од 12. јуна 2001. године, по оцени Савезног уставног суда, садржи битне недостатке који га чине ништавим. Наиме, оно садржи погрешну поуку о недостатку било каквог правног средства које странка против њега може поднети, тј. искључена је могућност улагања жалбе другостепеном органу, односно покретање управног спора. Стога се против оспореног решења може поднети уставна жалба, јер против њега није обезбеђена друга правна заштита. Странка је, истина, имала право да по Закону о управним споровима поднесе тужбу надлежном Војном суду, али је доношењем оспореног решења државни орган – надлежна Војна пошта, тако право самим решењем искључила, што је противно Закону о општем управном поступку, Закону о управним споровима, али, пре свега, противно Уставу СРЈ, тј. одредби у члану 26. која предвиђа да се сваком јамчи право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се решава о његовом праву или на закону заснованом интересу.

Полазећи од наведеног, Савезни уставни суд је утврдио да је оспорено решење, којим се поништава акт о додели стана подносиоцу уставне жалбе, управни акт подобан за инстанциону контролу законитости, односно да се против истог може иницирати управни спор. Наведена права искључена су оспореним решењем, па је подносилац уставне жалбе осујећен у могућности заштите свог већ стеченог права у поступку пред судом, супротно одредби члана 26. Устава СРЈ која зајемчује право на жалбу, или друго правно средство.

Савезни уставни суд, оценио је да је оспореним решењем повређено уставно право грађанина на жалбу, односно друго правно средство против решења којим се решава о његовом, већ стеченом праву.

С обзиром да је доносилац оспореног решења поступио супротно одредби члана 26. Устава СРЈ, а да члан 67. став 4. Устава утврђује да права зајемчена Уставом СРЈ живају судску заштиту, Савезни уставни суд одлучио је да уставну жалбу усвоји, оспорено решење поништи, уз налог доносиоцу да у поновљеном поступку донесе управни акт у складу са Законом.

4. Савезни уставни суд донео је ово решење у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић и судије – Милорад Гогић, проф. др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

Уж број 28/2001
27. марта 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с.р.

255.

РЕШЕЊЕ

О НЕПРИХВАТАЊУ ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 158. СТАВ 1. ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Стојков Александар из Београда, дао је Савезном уставном суду иницијативу за оцењивање сагласности одредбе члана 158. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник Републике Србије”, бр. 24/2001) са Уставом СРЈ. Сматра да оспо-

рена одредба није сагласна са одредбом члана 27. став 1. и члана 69. ст. 2. и 3. Устава СРЈ. Наводи да су чланови породичног домаћинства оспореном одредбом кажњени имовинском санкцијом само по основу тога што су чланови породичног домаћинства пореског обвезника, иако нису учинили никакво кажњиво дело. Оспореном одредбом, по мишљењу даваоца иницијативе, одузима се имовина једног лица без накнаде, јер члан његовог домаћинства није платио дажбине држави.

2. Оспореном одредбом члана 158. став 1. Закона о порезу на доходак грађана прописано је да за исплату пореза на приходе од пољопривреде и шумарства и на приходе од самосталне делатности, јемче супсидијарно својом имовином сви пунолетни чланови домаћинства обвезника који у моменту настанка обавезе чине домаћинство обвезника у смислу заједнице живота, привређивања и трошења остварених прихода.

3. Одредбом члана 27. став 1. Устава СРЈ утврђено је да нико не може бити кажњен за дело које, пре него што је учињено, није било предвиђено законом или прописом заснованим на закону као кажњиво дело, нити му се може изрећи казна која за то дело није била предвиђена. Одредбом члана 64. устава СРЈ утврђено је да је свако дужан да плаћа порезе и друге дажбине утврђене законом, а одредбом члана 69. ст. 2. и 3. да се јамчи својина и да нико не може бити лишен својине, нити му се она може ограничити, осим кад то захтева општи интерес утврђен у складу са законом, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.

Одредбом члана 77. став 1. тачка 2) Устава СРЈ утврђено је да Савезна Република Југославија, преко својих органа, утврђује политику, доноси и извршава савезне законе, друге прописе и опште акте, обезбеђује уставно-судску и судску заштиту, између осталог, у области основа пореског система.

Полазећи од наведених уставних и законских одредаба, Савезни уставни суд је оценио да нема основа за покретање поступка за оцењивање уставности оспорене одредбе.

Законско јемство из оспорене норме представља меру обезбеђивања наплате доспелих, а неизмирених пореских потраживања. Према томе, по оцени Суда, законом прописаним супсидијарним јемством не повређују се уставни принципи из члана 27. став 1. и члана 69. ст. 2. и 3. Устава СРЈ. Законодавац, наиме, није утврдио поменутиим лицима својство пореских обвезника, већ обавезу да јемче за плаћање пореских обавеза на приходе у чијем стицању и трошењу учествују. Оспореном законском нормом утврђена је обавеза јемства за тачно одређена лица и то само за пореске обавезе по основу прихода у којима имају учешћа.

Наиме, да би одређена лица имала обавезу да јемче супсидијарно својом имовином за плаћање пореских обавеза, како је то прописано оспореном одредбом, неопходно је да кумулативно буду испуњена три услова: да у моменту настанка пореске обавезе та лица остварују заједницу живота у истом домаћинству са пореским обвезником; да у моменту настанка пореске обавезе та лица заједнички привређују у истом домаћинству са пореским обвезником; и да у моменту настанка пореске обавезе та лица заједнички троше остварене приходе у истом домаћинству са пореским обвезником.

На основу наведеног, произлази да оспорена одредба члановима домаћинства пореског обвезника не утврђује својство пореских обвезника, већ статус јемаца за плаћање обавеза на приходе у чијем остваривању и трошењу учествују.

Имајући у виду да Савезни уставни суд не налази да су испуњени услови за покретање поступка поводом дате иницијативе, Суд сматра да нема основа за оцењивање захтева о привременој мери, у смислу одредбе члана 132. Устава СРЈ и да су се испунили услови из члана 33. Закона о Савезном уставном суду да Суд донесе решење о неприхватању иницијативе.

4. Савезни уставни суд, на основу одредбе члана 124. став 1. тачка 2) и чл. 33. и 69. став 1. тачка 4) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, 36/92), на седници од 27. марта 2002. године, донео је

Р е ш е њ е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцењивање сагласности одредбе члана 158. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени лист СРЈ”, бр. 24/2001) са Уставом СРЈ.

Савезни уставни суд донео је ово решење у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић, и судије – Милорад Гогић, проф. др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

I У Број 256/2001
27. марта 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

256.

Р Е Ш Е Њ Е

О НЕПРИХВАТАЊУ ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ ЗАКОНИТОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 146. ПОЈЕДИНАЧНОГ КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА ДРУШТВЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА ФАБРИКЕ АУТОМОБИЛСКИХ ДЕЛОВА „ФАД”, ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

1. Независни синдикат Друштвеног предузећа Фабрике аутомобилских делова „Фад”, Горњи Милановац, преко Уставног суда Републике Србије, дао је иницијативу за оцењивање сагласности одредбе члана 146. Појединачног колективног уговора Друштвеног предузећа Фабрике аутомобилских делова „Фад”, Горњи Милановац, од 5. маја 2000. године са одредбом члана 3. став 1. Закона о штрајку („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96).

Сматра да је оспорена одредба несагласна са одредбом члана 3. став 1. Закона о штрајку, којом је предвиђено да одлуку о ступању у штрајк може донети, поред већине запослених и надлежни орган организације синдиката, а што није предвиђено оспореним колективним уговором.

2. Оспореном одредбом прописано је да се ступање у штрајк и спровођење штрајка врши у складу са Законом о штрајку, с тим што се одлука о ступању у штрајк доноси већином гласова запослених који се о истој изјашњавају; да број запослених из претходног става не може бити мањи од 50% укупног броја запослених у предузећу; да управни одбор и генерални директор не могу спречити ни забранити штрајк када је исти организован у складу са већим прописима; да је генерални директор дужан да учествује у преговорима око решавања штрајкачких захтева.

3. Одредбом члана 57. ст. 1. и 2. Устава СРЈ утврђено је да запослени имају право на штрајк ради заштите својих професионалних и економских интереса, у складу са савезним законом; да се право на штрајк може ограничити савезним законом кад то захтевају природа делатности или јавни интерес.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о штрајку („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96) прописано је да одлуку о ступању у штрајк и штрајк упозорења код послодавца, доноси орган синдиката одређен оштим актом синдиката, или већина запослених.

Полазећи од наведених уставних и законских одредаба, Савезни уставни суд је оценио да нема основа за покретање поступка за оцењивање законитости оспорене одредбе Појединачног колективног уговора.

По оцени Суда, оспорена одредба није несагласна са одредбом члана 3. став 1. Закона о штрајку, будући да је у оспореној одредби прописано да се ступање у штрајк и спровођење штрајка врши у складу са Законом о штрајку, а то значи да одлуку о ступању у штрајк може донети и надлежни орган организације Синдиката.

На основу изложеног, Савезни уставни суд је оценио да су испуњени услови за неприхватање иницијативе из одредбе члана 33. Закона о Савезном уставном суду.

4. Савезни уставни суд, на основу одредбе члана 124. став 1. тачка 3) Устава СРЈ, члана 33. и члана 69. тачка 4) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), на седници од 27. марта 2002. године, донео је

Р е ш е њ е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцењивање сагласности одредбе члана 146. Појединачног колективног

уговора Друштвеног предузећа Фабрике аутомобилских делова „Фад”, Горњи Милановац, од 5. маја 2000. године са Законом о штрајку („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96).

Савезни уставни суд донео је ово решење у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић и судије – Милорад Гогић, проф. др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

III У број 44/2001
27. марта 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

После сравњења са изворним текстом, утврђено је да се у тексту Одлуке о ближим условима и начину вршења контроле, поступку издавања налога и предузимању мера према банкама, другим финансијским организацијама и афилијацијама, објављеном у „Службеном листу СРЈ”, бр. 25/2002, поткрала грешка, па се даје

И С П Р А В К А

ОДЛУКЕ О БЛИЖИМ УСЛОВИМА И НАЧИНУ ВРШЕЊА КОНТРОЛЕ, ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА НАЛОГА И ПРЕДУЗИМАЊУ МЕРА ПРЕМА БАНКАМА, ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И АФИЛИЈАЦИЈАМА

У тачки 17. потребно је изоставити реч „контроле”.

Из Народне банке Југославије, Београд, 17. маја 2002. године.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да се у тексту Решења о допуни Решења о висини трошкова у вези са издавањем одобрења за стављање у промет лека и помоћног лековитог и медицинског средства који се употребљавају у медицини, објављеном у „Службеном листу СРЈ”, бр. 22/2002, поткрала грешка, па се даје

И С П Р А В К А

РЕШЕЊА О ДОПУНИ РЕШЕЊА О ВИСИНИ ТРОШКОВА У ВЕЗИ СА ИЗДАВАЊЕМ ОДОБРЕЊА ЗА СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ ЛЕКА И ПОМОЋНОГ ЛЕКОВИТОГ И МЕДИЦИНСКОГ СРЕДСТВА КОЈИ СЕ УПОТРЕБЉАВАЈУ У МЕДИЦИНИ

У потпису реч: „Потпредседник” замењује се речима: „По овлашћењу председника Савезне владе”.

Из Савезног секретаријата за рад, здравство и социјално старање, 9. маја 2002. године, Београд.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 4. став 2. Уредбе о образовању Савезне комисије за спречавање прања новца („Службени лист СРЈ”, бр. 15/2002), Савезна влада доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ПРЕДСЕДНИКА САВЕЗНЕ КОМИСИЈЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ПРАЊА НОВЦА

Поставља се Оливер Богавац за председника Савезне комисије за спречавање прања новца.

Савезна влада

9 бр. 02-68/2002
17. маја 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

ОДЛИКОВАЊА

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 3. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

**УКАЗ
О ОДЛИКОВАЊУ**

За лични допринос и залагање у развијању пријатељских односа и успостављању билатералне сарадње између Савезне Републике Југославије и Републике Аргентине

одликујем**ОРДЕНОМ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗВЕЗДЕ
ПРВОГ СТЕПЕНА**

Николаса Адријана Соншејна (Nikolas Adrian Sonschein), досадашњег амбасадора Републике Аргентине.

Бр. 1/2-01-0004/2002-26
29. априла 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 3. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

**УКАЗ
О ОДЛИКОВАЊУ**

За лични допринос и залагање у развијању пријатељских односа и успостављању билатералне сарадње између Савезне Републике Југославије и Свете Столице

одликујем**ОРДЕНОМ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗВЕЗДЕ
ПРВОГ СТЕПЕНА**

Сантоса Абрила и Кастеља (Santos Abril y Castello), апостолског нунција.

Бр. 1/2-01-0004/2002-27
30. априла 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 3. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

**УКАЗ
О ОДЛИКОВАЊУ**

За лични допринос и залагање у развијању пријатељских односа и успостављању билатералне сарадње између Савезне Републике Југославије и Шведске

одликујем**ОРДЕНОМ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗВЕЗДЕ
ПРВОГ СТЕПЕНА**

Матса Стафансона (Mats Staffansson), досадашњег амбасадора Шведске.

Бр. 1/2-01-0004/2002-28
30. априла 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 3. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

**УКАЗ
О ОДЛИКОВАЊУ**

За лични допринос и залагање у развијању пријатељских односа и успостављању билатералне сарадње између Савезне Републике Југославије и Краљевине Норвешке

одликујем**ОРДЕНОМ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗВЕЗДЕ
ДРУГОГ СТЕПЕНА**

Свера Берга Јохансена (Sverre Bergh Johansen), досадашњег отправника послова Краљевине Норвешке.

Бр. 1/2-01-0004/2002-29
30. априла 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 3. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

**УКАЗ
О ОДЛИКОВАЊУ**

За лични допринос и залагање у развијању пријатељских односа и успостављању билатералне сарадње између Савезне Републике Југославије и Швајцарске

одликујем**ОРДЕНОМ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗВЕЗДЕ
ПРВОГ СТЕПЕНА**

Паула Випфлија (Paul Wipfli), досадашњег амбасадора Швајцарске.

Бр. 1/2-01-0004/2002-30
30. априла 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

САДРЖАЈ:

	Страна
235. Уредба о изменама Уредбе о доласку и боравку страних јахти и страних чамаца намењених разоноди или спорту у обалном мору, рекама и језерима Социјалистичке Федеративне Републике Југославије -----	1
236. Уредба о престанку важења Уредбе о условима и начину рада јединственог девизног тржишта -----	1
237. Одлука о висини накнаде за образце који се користе у поступку акредитовања, сертификације, испитивања производа и контроле усаглашености и за обавештења, односно услуге Савезног завода за стандардизацију -----	1
238. Одлука о престанку важења Одлуке о износима и условима изношења ефективног страног новца за плаћања у иностранству и условима уношења ефективног страног новца у земљу -----	2
239. Одлука о престанку важења Одлуке о продаји девиза домаћим физичким лицима -----	2
240. Одлука о престанку важења Одлуке о условима под којима се може одобрити држање девиза на рачуну у иностранству -----	2
241. Одлука о давању сагласности на извештај о пословању за 2001. годину Савезне јавне установе за уређивање и одржавање поморских пловних путева -----	3
242. Одлука о давању сагласности на оквирни програм рада за период 2002. до 2005. године Савезне јавне установе за уређивање и одржавање поморских пловних путева -----	3
243. Одлука о цени посебних издања југословенских стандарда -----	3

	Страна		Страна
244. Правилник о јединственим параметрима за класификацију и номенклатуру лекова _____	3	253. Одлука о оцењивању уставности Правилника о стамбеним односима Апотеке Зрењанин из Зрењанина__	7
245. Правилник о престанку важења одредаба под 1, 6, 8, 10, 11 и 12. члана 1. Правилника о југословенским стандардима за ознаке на коловозу _____	4	254. Одлука о усвајању уставне жалбе _____	8
246. Правилник о престанку важења одредаба под 1, 3, 5 и 6 члана 1. Правилника о југословенским стандардима за ознаке на коловозу _____	4	255. Решење о неприхватању иницијативе за покретање поступка за оцењивање уставности одредбе члана 158. став 1. Закона о порезу на доходак грађана _____	9
247. Правилник о престанку важења Правилника о југословенском стандарду за ознаке на коловозу _____	5	256. Решење о неприхватању иницијативе за покретање поступка за оцењивање законитости одредбе члана 146. Појединачног колективног уговора Друштвеног предузећа Фабрике аутомобилских делова „Фад”, Горњи Милановац _____	10
248. Правилник о престанку важења Правилника о југословенским стандардима за техничку опрему јавних путева _____	5	Исправка Одлуке о ближим условима и начину вршења контроле, поступку издавања налога и предузимању мера према банкама, другим финансијским организацијама и афилијацијама _____	10
249. Правилник о престанку важења Правилника о југословенском стандарду за техничку опрему јавних путева _____	5	Исправка Решења о допуни Решења о висини трошкова у вези са издавањем одобрења за стављање у промет лека и помоћног лековитог и медицинског средства који се употребљавају у медицини _____	10
250. Решење о утврђивању југословенских стандарда за техничку опрему јавних путева _____	5	Постављења и разрешења _____	10
251. Решење о утврђивању југословенских стандарда за ознаке на коловозу _____	5	Одликовања _____	11
252. Одлука о оцењивању законитости одредаба члана 72. став 2. и члана 80. Статута Друштвеног предузећа „ХИП-Азотара”, Панчево _____	6		